

Asya Studies

Akademik Sosyal Araştırmalar / Academic Social Studies

Year: 9, Number: 33, p. 311-328, Autumn 2025

Telkin Yönteminde Yabancı Dil Eğitimi Aşamaları ve Telkin Yöntemiyle Arapça Öğretimi

Stages of Foreign Language Education in the Method of Suggestion and Teaching Arabic with the Method of Suggestion

ISSN: 2602-2877 / E-ISSN: 2602-263X

Araştırma Makalesi
Research Article

Makale Geliş Tarihi
Article Arrival Date
08/07/2025

Makale Kabul Tarihi
Article Accepted Date
10/09/2025

Makale Yayın Tarihi
Article Publication Date
25/09/2025

Asya Studies

Doç. Dr. Mehmet Bölükbaşı
Bartın Üniversitesi
Edebiyat Fakültesi
Arapça Mütercim ve Tercümanlık ABD
blkbamehmet@gmail.com
ORCID: 0000-0002-5923-3920

Öz

Telkin Yöntemi, geleneksel eğitim uygulamaları yerine öğrenme algılarını harekete geçirmek için tasarlanmıştır. Yöntem insan beyninin her iki beyin lobunun eşzamanlı aktivasyonu yoluyla yabancı dil öğrenmesini hedeflemektedir. Genellikle hızlandırılmış öğrenme olarak adlandırılan bu yenilikçi yaklaşım, psikiyatri, psikoloji ve psikoterapi alanlarında uzman olan Bulgar bilim insanı Profesör Georgi Lozanov (ö. 2012) tarafından 1960'ların sonlarında dil pedagojisinde ortaya konan önemli gelişmelerden birisi kabul edilmektedir. Öncelikle Bulgaristan, Almanya, Macaristan, Rusya ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinde uygulanan yöntem, 1970'lerde Batılı ülkeler arasında yavaş yavaş ilgi görmeye başlamıştır. Bunun üzerine Fransa, Kanada, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri gibi ülkelerde Telkin Yöntemini kullanarak yabancı dil eğitimi veren kurumlar kurulmuş ve yöntemin daha geniş bir alana yayılmasına ve uygulanmasına katkıda bulunmuştur. Telkin Yönteminin amacı, insanın anlamsız korkulardan olan kendini yetersiz görme, başarısızlık hissi gibi düşünceleri kontrol altına almak ve bu yolla insanın olumsuz düşüncelerini aşarak yeteneklerini ortaya çıkarmayı ve öğrenmeyi kolaylaştırmaktır. Lozanov'un Telkin Yöntemi olarak tanıttığı öğrenme yöntemi, insanların öğrenmeye kapalı düşüncelerine ulaşarak bu noktaları harekete geçirerek beynin sağ ve sol lobları arasında uyumlu bir bağlantı kurarak insanların öğrenmek istedikleri bilgileri daha rahat ve keyifli bir şekilde öğrenmelerini hedeflemektedir. Bu çalışmada Telkin Yönteminde yabancı dil eğitimi aşamaları ve Telkin Yöntemiyle Arapça öğretimi hakkında bilgiler yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Telkin Yöntemi, Yabancı Dil Eğitimi, Arapça Öğretimi, Georgi Lozanov, Telkin Yönteminin Aşamaları

Abstract

The Suggestion Method is designed to activate learning perceptions instead of traditional educational practices. The method targets foreign language learning through the simultaneous activation of both brain lobes of the human brain. This innovative approach, often referred to as accelerated learning, is considered one of the major developments in language pedagogy introduced in the late 1960s by Bulgarian scientist Professor Georgi Lozanov (d. 2012), an expert in psychiatry, psychology and psychotherapy. First practiced in Bulgaria, Germany, Hungary, Russia and other Eastern European countries, the method gradually gained traction among Western countries in the 1970s. In response, foreign language teaching institutions using the method of suggestion were established in countries such as France, Canada, the United Kingdom and the United States, contributing to the wider spread and application of the method. The aim of the suggestion method is to control thoughts such as seeing oneself inadequate, feeling of failure, which are meaningless fears of human beings, and in this way to facilitate learning and revealing one's abilities by overcoming negative thoughts. The learning method, which Lozanov introduced as the suggestion method, aims to reach people's thoughts that are closed to learning and activate these points and establish a harmonious connection between the right and left lobes of the brain, so that people can learn the information they want to learn in a more comfortable and enjoyable way. In this study, there is information about the stages of foreign language education in the suggestion method and Arabic teaching with the suggestion method.

Keywords: Suggestion Method, Foreign Language Education, Arabic Language Teaching, Georgi Lozanov, Stages of Suggestion Method

Atf Bilgisi / Citation Information

Bölükbaşı, M. (2025). Telkin yönteminde yabancı dil eğitimi aşamaları ve telkin yöntemiyle Arapça öğretimi. *Asya Studies*, 9(33), 311-328. <https://doi.org/10.31455/asya.1737994>

GİRİŞ

Telkin Yöntemi, İngilizce Suggestion (Telkin) ve Pedagogy (Eğitim) kelimelerinden türemiştir. Yöntem temel olarak motivasyonu, yüksek konsantrasyonu ve algısal kapasiteyi artırmayı hedeflemekte ve insan beyninin en etkili şekilde öğrenmesine yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Yöntemin eğitim görüşü, bilgi öğrenmek isteyen kişi ve öğrencilere rahat ve uygun bir ortamda dil eğitimi vermektir. Ayrıca öğrencilerin eğitime kapalı olan öğrenme algılarına erişmek ve beynin her iki lobunun uyum içinde çalışmasını sağlayarak bilgiyi insanlara en kolay şekilde aktarmaktır. Psikoloji, psikiyatri ve daha birçok alanda uzman ve aynı zamanda psikoterapist olan Bulgar bilim insanı Lozanov, Telkin Yöntemi olarak bilinen ve hızlandırılmış öğrenme olarak adlandırılan yöntemin kurucusu olarak bilinmektedir. Georgi Lozanov 22 Temmuz 1926'da Bulgaristan'ın Sofya kentinde doğdu ve 6 Mayıs 2012'de Bulgaristan'ın Sliven kentinde hayatını kaybetti. Telkin Yöntemi, 1960'larda Bulgar psikiyatrist Profesör Dr. Georgi Lozanov tarafından geliştirilen modern dil öğretim yöntemlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bulgaristan, Rusya, Macaristan ve Almanya gibi Doğu Avrupa ülkelerinde kullanılan bu yöntem, 1970'li yıllarda Batı'da da kabul görmüş ve ABD, İngiltere, Kanada ve Fransa'da bu yöntemi uygulamak üzere çalışmalar ve eğitimler yapan enstitüler kurulmuştur (Freeman & Larsen, 1986: 72).

Öğrenme kapasitemiz ve isteğimiz, yeni bilgilerle karşılaştığımızda genellikle psikolojik engeller ve önyargılar tarafından engellenir (Dupont, 1994: 38). Buna ek olarak, birçok birey yetenekleri hakkındaki sınırlayıcı düşünceler nedeniyle öğrenme potansiyellerini ileri seviyelere taşımakta zorluk çekmektedir. Örneğin, insanların beyin kapasitelerinin yalnızca %5 ila %10'unu kullandıkları yönündeki yaygın kanı bu kısıtlamaya katkıda bulunmaktadır. Bu zorlukların üstesinden gelmek için bu tür zihinsel engelleri ve önyargıları ortadan kaldırmak çok önemlidir. Ancak o zaman öğrenme daha erişilebilir ve verimli bir süreç haline gelebilir (Lozanov, 1978: 23). İnsan beyninin potansiyeli üzerine yapılan araştırmalara göre, insan zihninin öğrenmeye açık olduğu, ancak önyargılardan arındırılıp iyi eğitildiği ve yönlendirildiği takdirde potansiyelini en üst düzeyde kullanabileceği ve birçok bilgiyi daha kolay öğrenebileceği ortaya konmuştur. Ayrıca insanlar, algılama gücü yüksek ve öğrenmeye açık bir zihne sahip olmakla birlikte, insan vücudundaki sağ ve sol beyin lobları öğrenmeye olumlu etki etmektedirler. İnsan beynindeki lobların farklı görevleri vardır. Beynin sol tarafı analitik ve mantıksal işlevleri yerine getirirken, sağ tarafı yaratıcılık, içgüdüler ve hayal kurma faaliyetlerinden sorumludur. Telkin Yönteminin amacı, insanın anlamsız korkulardan olan kendini etkisiz görme, başarısızlık hissi gibi düşünceleri kontrol altına almak ve bu yolla insanın içinde bulunduğu kozayı kırmak, engelleri ve olumsuz düşünceleri aşmak, yeteneklerimizi ortaya çıkarmak ve öğrenmemizi kolaylaştırmaktır. Lozanov'un Telkin Yöntemi olarak ortaya koyduğu öğrenme yöntemi ile insanların öğrenmeye kapalı olan bölgelerine ulaşarak bu noktaları harekete geçirmeye ve beynin sağ ve sol lobları arasında uyumlu bir bağlantı kurarak insanların öğrenmek istedikleri bilgileri daha rahat ve keyifli bir şekilde öğrenmelerini hedeflemektedir. Ayrıca bu yöneme göre insan beyni olumsuz engellerle karşılaşmaz, rahat ve uygun bir ortamda eğitim alırsa birçok bilgiyi kolayca anlayıp kavrayabilir. Ayrıca Telkin Yöntemine göre klasik müziğin öğrencileri rahatlatığı ve yabancı dil öğrenmeye olumlu katkı sağladığı ifade edilmektedir. Bu kapsamda iki saatlik yabancı dil eğitimi dersinde öğrenciler derse uygun klasik müzik eşliğinde 120 ila 150 cümle yazıp okuyabilmiş ve bu kelimelerle ilgili dilbilgisi kurallarını rahatça öğrenebilmişlerdir.

Ayrıca 2 saatlik yabancı dil dersi alan öğrenciler daha önce hiç bilmedikleri bir yabancı dili belli bir seviyede öğrenebilmişlerdir (Ostrander, 1998: 50-52).

TELKİN YÖNTEMİNDE ÖĞRENME ÖNCESİ AŞAMALAR

Telkin Yönteminde herhangi bir bilgi ya da dersin öğretimine başlamadan önce öğrencilere bazı öğrenme aşamalarının uygulanması gerekir. Öncelikle vücuttaki gerginliği azaltmak, kasları gevşetip rahatlatmak ve öğrenme öncesi dikkati toplamak için gevşeme egzersizi uygulanır. İkinci aşama ise psikolojik rahatlatma ve gevşeme aşamasıdır. Bu aşamada gevşeme egzersizlerinden sonra rahatlatma ve kendini telkin ederek zihin öğrenmeye hazır hale getirilir. Bir diğer aşama ise öğrenme ve bilgiyi hatırlama hazzı ve isteğidir. Bu aşamada düşüncelerin zihin ve bilinçaltı ile koordineli bir bağlantı ve iletişim kurarak bilgiyi zevk ve istekle hatırlaması gerekir. Bu sayede öğrenme süreci daha hızlı gerçekleşir ve bu aşamada önemli olan kişinin kendini telkin edici ve öğrenmeye hazır hale getirmesidir. Son aşama ise tempolu bir şekilde nefes alıp vermektir. Bu egzersizin amacı nefes kontrolünü öğretmek zihin ve beden arasındaki ritimleri kontrol etmek ve yavaşlatmaktır. Bu egzersiz, heyecan veya endişe anlarında nefes almayı öğretmek kişiyi öğrenmeye hazırlar (Celce, 1991: 3-4).

Telkin Yönteminde Öğretmenin Hedefleri

Bu yöntemde öğretmenin amacı, öğrencilerin öğrenmeye başladıkları yabancı dil ile iletişim kurmaları için geçen süreyi hızlandırmak ve mümkün olan en kısa sürede rahatça konuşup kendilerini ifade edebilmelerini sağlamaktır. Bunu başarabilmek için öncelikle öğrencilerin yabancı dil öğrenimine karşı geliştirdikleri olumsuz düşünce ve önyargıları telkin yoluyla ortadan kaldırmak ve onları olumlu yönde motive etmek gerekir. Bunu başarmak için öğretmen öncelikle öğrencileri zihinsel olarak hazırlar ve olumsuz düşüncelerini bir kenara bırakmalarını ister. Ayrıca öğretmen, öğrencilerin farkında olmadan bilinçaltılarını harekete geçirerek öğrenmelerine yardımcı olur. Telkin Yönteminde öğretmen müzik orkestrasını yöneten bir maestro şef, öğrenciler ise orkestrayı oluşturan elemanlardır. Maestro orkestrayı ne kadar iyi yönetirse orkestra üyeleri de o kadar başarılı olur. Bu bağlamda öğretmenin sınıftaki öğrencileri çok iyi yönlendirerek ve onlara güven aşılayarak yabancı dili öğrenmelerine yardımcı olması gerekir (Lozanov, 1978: 84).

Telkin Yönteminde Öğretmen ve Öğrencilerin Roller

Telkin Yöntemini uygularken, öğretmen ders esnasında uygun bir öğrenme ortamı oluşturmak için merkezi bir rol üstlenir. Tutumları, davranışları ve iletişim biçimleriyle öğrenciler arasında güven ve saygıya dayalı bir atmosfer yaratır. Bu karşılıklı güven, öğrencileri derslere aktif şekilde katılmaya, öğretmenin talimatlarını takip etmeye ve belirlenen öğretim yöntemine uyum sağlamaya teşvik eder. Böyle bir öğretim yaklaşımı, yalnızca eğitim tekniklerinin etkin uygulanmasını kolaylaştırmakla kalmaz, aynı zamanda öğrenme sonuçlarını hissedilir ölçüde iyileştirir. Öğrenciler öğretmene güvendiklerinde ve saygı duyduklarında, sınıf içi etkinliklere daha içten bir enerjiyle katılma ihtimalleri artar. Bu durum öğrencilerin daha özgürce sorular sorma, fikirlerini tereddüt etmeden paylaşma ve başlangıçta yaşadıkları çekingenliği veya kendilerinden şüphe etme eğilimlerini aşmalarını sağlar. Söz konusu yaklaşım özellikle yabancı dil eğitimi gibi aktif katılımın kritik önem taşıdığı alanlarda büyük bir değer taşır. Dil öğrenimi

sürecinde öğrenciler, öğrenilen dili konuşma pratiğini sıkça yapmalı ve öğretmenin rehberliğinde bu dilde kendilerini ifade etme fırsatını değerlendirmelidir. Bu bağlamda öğretmenlerin temel görevlerinden biri, her dil hatasını anında düzeltmek yerine dilde akıcılığı desteklemektir. Hataların düzeltilmesi sonradan, daha uygun bir zamanda yapılabilir, böylece öğrenciler konuşma sırasında baskı hissetmeden kendilerini rahatça ifade edebilir. Bu yaklaşım, sınıfta daha samimi bir atmosfer yaratır ve dili katı kurallar üzerine inşa edilmiş bir sistem yerine iletişim için gerekli bir araç olarak benimsemeyi kolaylaştırır. Sonuç olarak öğretmenin ana amacı, öğrencilerin günlük yaşamda özgüvenle kullanabilecekleri pratik dil becerileri kazanmalarına yardımcı olmaktır. Ayrıca öğretmenler, yabancı dil öğrenimine yönelik öğrencilerde mevcut olabilecek olumsuz önyargıları veya içsel engelleri bertaraf etmek için aktif çaba göstermelidir. Olumlu düşünme alışkanlıklarını pekiştirmek ve zihinsel bariyerleri ortadan kaldırmak, öğrencilerin motivasyonunu artırır ve öğrenme arzusunu pekiştirir. Kapsayıcı, esnek ve destekleyici bir eğitim ortamı sağlayarak öğretmenler öğrencilerin yabancı dil eğitiminde ilerleme kaydetmelerine önemli katkı sağlarlar (Lozanov, 1978: 87).

TELKİN YÖNTEMİNDE EĞİTİM AŞAMALARI

Telkin Yöntemi ile ders işlenmesi için tasarlanan sınıf hem geniş hem de rahattır ve bu durum uygun bir öğrenme ortamı yaratır. Sınıfın duvarları, öğretilen yabancı dilin temel dilbilgisi kurallarını ana hatlarıyla belirten posterlerle süslenmiştir ve öğrencilerin çevresel öğrenme yeteneklerinden yararlanır. Bu posterler, öğrencilerin ilgisini sürdürmek, katılımı teşvik etmek ve monotonluğu önlemek için haftada birkaç kez yenilenir. Bu yöntemde, öğrenciler öğrendikleri dilde isimler ve meslekler seçerek yeni kimlikler benimsemeye teşvik edilir. Öğrenciler seçtikleri kişiler için biyografiler oluştururlar ve yabancı dili kullanarak derse aktif olarak katılırlar. Bu yaklaşım yalnızca yaratıcılığı geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda öğrencilerin mesleğe özgü terimlerle karşılaşmalarını ve kelime dağarcıklarını doğal ve anlamlı bir şekilde zenginleştirmelerini sağlar. Öğrenme materyalleri, hedef dilde yazılmış diyalogların yer aldığı ve öğrencilerin ana dillerinde çevirilerinin bulunduğu notlardan oluşur. Temel kelime bilgisi ve dil bilgisi kuralları kolay anlaşılabilirliği için renkli şekilde yazılmıştır. Dersler sırasında, öğretmenler arka planda kısık sesle klasik müzik çalarken bu diyalogları yüksek sesle okurlar. Bu, öğrencilere diyalogun içeriğine dair giriş düzeyinde bir anlayış sağlayan, anlama aşaması olarak bilinen, Telkin Yönteminin ilk aşamasını oluşturur. Sonraki aşama aktif dinlemedir. Burada, öğretmen sesini müziğin ritmiyle senkronize eder, tonunu ve tonlamasını müzikle uyumlu hale getirmek için ayarlar. Bu teknik, öğrencilerin derse katılımını artırmayı, beynin her iki yarım küresini uyarmayı ve yeni bilgilere karşı bilişsel alıcılığı verimli biçimde kullanmayı amaçlar. Öğrenciler, ana dillerinde çevrilmiş metni dinlerken yabancı dildeki metni dikkatlice takip ederler. Pasif dinleme adı verilen bir sonraki aşamada, öğretmen müziğin ritmine uymadan diyalogu normal şekilde okurken, öğrenciler metni sadece dinlerler. Ayrıca, öğrenciler uyumadan önce ve sabah uyaandıklarında beynin öğrenme kapasitesi üst düzeyde olduğu için öğrencilerin diyalogu gözden geçirmeleri ve çalışmaları istenir. Bu yöntemin ikinci büyük aşaması aktivasyon aşamasıdır. Bu aşama oyunlar, şarkılar, soru-cevap alıştırmaları ve rol yapma senaryoları gibi çeşitli ilgi çekici aktiviteler içerir. Bu aktiviteler öğrencilerin öğrendiklerini pratik olarak uygulayabilmelerini sağlamak, yabancı dilin daha derin bir şekilde özümsemesini ve akılda tutulmasını sağlamak için tasarlanmıştır. Bu yöntemin arkasındaki mantık, tamamen teorik eğitim

yerine deneyimsel öğrenmeye öncelik vermesidir; öğrenme sürecine sık sık pratik çalışmaları entegre ederek etkili dil öğrenimini amaçlar. Böylece yeni edinilen bilgiyi daha kalıcı ve uygulanabilir hale getirmeyi hedefler (Lozanov, 1978: 89).

Telkin Yönteminde Eğitim ve Öğrenme Sürecinin Bazı Özellikleri

Telkin Yöntemiyle öğrencileri bir derse hazırlama aşaması, öğretmenin öğretilen yabancı dili kullanarak her öğrenciyle bireysel olarak etkileşime girdiği oldukça etkileşimli bir süreci içerir. Bu iletişimin ilk aşamalarında, öğrenciler genellikle kısa ifadelerle veya tek kelimelerle yanıt verirler, ancak etkileşim devam ettikçe yanıtları giderek daha uzun ve daha karmaşık ifadelere dönüşür. Dil becerilerinin bu kademeli gelişimi, yöntemin uyarlanabilir doğasını vurgular. Bu aşamada, öğretmen öğrencileri diyaloglar sırasında koşullar ne olursa olsun yeteneklerine güvenmeye teşvik ederek önemli bir motivasyonel rol oynar. Bu teşvikin temel bir yönü, öğrencilerin ilerlemelerini engelleyebilecek olumsuz geçmiş deneyimlerden vazgeçmeye vurgu yapmaktır. Öğretmen, geçmişin değiştirilemeyeceği için geçmiş başarısızlıklara tutunmanın hiçbir amaca hizmet etmediğini; bunun yerine öğrencilerin bu deneyimleri ders olarak kullanmaları ve gelecekte benzer hataları tekrarlamaktan kaçınmaları gerektiğini açıklar. Öğretmen öğrencileri olumsuz düşüncülerden arındırarak olumlu düşünmeye sevk eder. “Öğrenebilirim”, “Yabancı dili” konuşabilirim gibi düşünceleri sık sık ifade eder. Bu tür onaylamalar, dil yeterliliğini edinmenin temel bileşenleri olan öz güveni ve motivasyonu teşvik eder. Dahası, öğretmen yeni bir dili öğrenmede ısrar ve coşkunun önemini vurgular. Öğretmen, öğrencilere yabancı bir dili konuşma ve anlamada başarılı olmanın sarsılmaz bir kararlılık ve öğrenme isteği gerektirdiğini aktarır. Öğretmen, öğrenmenin öğrencilerin dil öğrenimi konusunda coşkulu, özverili olmalarının önemini vurgular. Ayrıca, öğretmen öğrencilere konuşma girişimlerini korku veya kendinden şüphe duymalarına izin vermemeleri konusunda tavsiyede bulunur. İletişimde rahatlığın ancak bireylerin hata yapma olasılığına takıntılı olmayı veya özgüven eksikliğinden dolayı tereddüt etmeyi bıraktıklarında elde edilebileceğini vurgular. Bunun yerine, öğretmen öğrencilerine kendilerini özgürce ifade etmelerini, yeteneklerine güvenmelerini ve hataları öğrenmenin bir parçası olarak kabul etmelerinin önemini belirtir. Öğretmen öğrencilerin öz güvenini teşvik ederek ve endişelerini ortadan kaldırarak, yabancı dilde etkili iletişim için öğrencileri cesaretlendirir (Lozanov, 1978: 91).

Öğrencilerin Olumsuz Duygularını Kontrol Etmek

Bu yaklaşımın temel amacı, öğrencilerin öğrenme motivasyonlarını ve heveslerini engelleyen önyargılarını, olumsuz düşüncelerini ve duygularını ele almak ve hafifletmektir. Bu tür olumsuzluklar öğrencilerin öğrenme sürecini tam olarak benimsemelerini engelleyebilir. Buna karşı Telkin Yöntemi, bu olumsuz algı ve duyguların yabancı dil öğrenme bağlamında gerçek bir önem taşımadığını, çünkü bireyin başarılı ya da başarısız olmasını doğal olarak belirlemediğini vurgular. Bu bakış açısına göre, dil ediniminde gerçek başarı ancak tutarlı bir çaba, güçlü bir istek ve sarsılmaz bir inanç kombinasyonu ile elde edilebilir. Telkin Yönteminin temel taşlarından biri, öğrencilerin kendilerini hem rahat hem de güvende hissedecekleri bir ortam yaratmaktır. Bu iki koşul, dil öğrenimi için gerekli görülmektedir. Öğrenciler stres ve kaygıdan uzak olduklarında, zihinsel engellerle karşılaşma olasılıkları azalır ve bu da yeni bilgileri daha verimli bir şekilde özümsemelerini ve akılda tutmalarını sağlar. Sonuç olarak, öğrenme sürecinin kendisi daha sorunsuz, daha hızlı ve daha etkili hale gelir. Bu yöntem, öğrencilerin yabancı dil öğrenimine tam

anlamıyla katılmalarını engelleyebilecek psikolojik engelleri ve içselleştirilmiş önyargıları ortadan kaldırmanın önemini vurgular. Hedefe yönelik teknikler kullanarak, bu olumsuz engelleri ortadan kaldırmayı amaçlar, böylece öğrenmeyi kolaylaştırır (Ostrander, 1998: 55).

Telkin Yönteminde Dil ve Sözcük Becerilerinin Önemi

Telkin Yöntemi, yabancı bir dilde akıcılığın çok çeşitli kelimelerin bilinmesiyle elde edildiği ilkesine dayanır. Dil bilgisi kuralları asgari düzeyde öğretilir. Yöntemin temel amacı, öğrencilerin dil bilgisine aşırı zaman harcamak yerine akıcı bir şekilde konuşmaya odaklanmalarını sağlayarak daha verimli bir şekilde öğrenmelerini sağlamaktır. Karşılıklı diyalog ve etkileşim, bu yaklaşımın temel unsurlarıdır ve öğrenciler dersler sırasında yalnızca yabancı dili kullanmaya teşvik edilir. Metin okuma, kompozisyon yazma ve öğretmen tarafından okunan pasajları dinleme gibi etkinlikler öğrenme sürecine dahil edilir. Anlama, gerektiğinde ara sıra yapılan çeviriler veya ana dilin kullanılmasıyla kolaylaştırılrsa da dersler ilerledikçe ana dile bağımlılık giderek azalır ve öğrenilen yabancı dile daha fazla odaklanma hedeflenir. Telkin Yönteminde derse katılım, kelime bilgisi hakimiyeti ve kendini yabancı dilde etkili bir şekilde ifade etme yeteneği gibi kriterler ön plana çıkar. Öğrencilerin konuşmada yaptığı hatalar öğretmen tarafından sakın ve nazik bir şekilde düzeltilir, bu da kaygıyı hafifletir. Bu yaklaşım, hataları öğrenme sürecinin normal bir parçası olarak algıladıkları ve yargılanmaktan çok desteklendiklerini hissettikleri için öğrencilerin daha özgüvenli konuşmalarına yardımcı olur. Dil pratiğinin önceliklendirildiği ve hataların gelişmeye yönelik doğal adımlar olarak görüldüğü rahat ve destekleyici bir atmosfer yaratan Telkin Yöntemi, öğrencileri daha az korku ve daha büyük özgüvenle dil öğrenimine teşvik eder. Hata yapma korkusunu aşan öğrencilerin öğrenme ilerlemelerini ve konuşma potansiyellerini fark etme olasılıkları daha yüksektir. Bu yaklaşım, öğrencilerin motivasyonunun, özgüveninin ve konuşma isteklerinin engellenmediği destekleyici bir ortam yaratır. Daha da önemlisi, yöntem bireysel takdiri vurgular ve her öğrenciye benzersiz olduklarını, yabancı bir dili anlayabildiklerini, okuyabildiklerini ve konuşabildiklerini vurgular. Eğitmen, öğrencilere yabancı bir dil konuşurken yapılan hataların öğrenme sürecinin doğal bir parçası olduğunu ve doğru çözümlere ulaşmak için basamak görevi gördüğünü güvence altına alır. Bu yöntemin temel ilkesi, öğrenmenin gerçek ilgi, motivasyon ve coşkuyla gerçekleştiği bir ortam yaratmaktır. Keyif ve çaba temeli olmadan elde edilen başarıların sürdürülebilir olmadığı, başarının ise özverili ve içten katılımı ile elde edilebileceği görüşü hakimdir. Buna göre, yabancı dil edinimine istekle ve içsel bir dürtüyle yaklaşan öğrenciler stresi, can sıkıntısını ve önyargıyı azaltabilir, böylece dil öğrenmeleri daha kolay hale gelir. İsteksizlik veya önceden edinilmiş olumsuz tutumlar sergileyen öğrenciler süreci zorlu bulabilir ve öğrenmeyi hayal kırıklığına yol açan sinir bozucu bir yük olarak görebilirler. Motivasyon ve coşku eksikliği, artan kaygı gerginliğe neden olabilir ve sonuçta başarısızlığa giden yolu açabilir. Dahası, öğrenmeye yönelik disiplinsiz bir yaklaşım genellikle verimsizlik ve yetersiz sonuçlarla ilişkilendirilir. Öğrenme isteğinin ortaya çıkması, yapılandırılmış, disiplinli çalışma uygulamalarının yanı sıra koordineli çaba gerektirir. Öğrenmeye yönelik bilinçli ve sistematik bir bağlılık, başarıya giden yolu önemli ölçüde kolaylaştırır. Yabancı dil edinimine gerçek bir keyifle katılmak, bireylerin gizli yeteneklerini ortaya çıkarmalarını sağlar. Dahası, tutku ve kararlılık sayesinde karmaşık kavramlar bile rahatlıkla öğrenilebilir hale gelir. Telkin Yöntemine göre, öğrenme sürecinde ilgi, merak ve zevki teşvik etmek, yabancı bir dil edinmenin en kritik ilkeleri arasındadır. Sakinlik, coşku ve neşe ile dolu olumlu bir zihinsel durum, akademik çabaları ilerletmede ve başarıya

ulaşmada önemli bir rol oynar. Yabancı dil öğrenimi sırasında karşılaşılan zorluklar, aşılmaz engeller veya hayal kırıklığı kaynakları olarak algılanmamalıdır; bunun yerine, gerginliği azaltan ve genel ilerlemeyi artıran eğlenceli zorluklara benzeyen fırsatlar olarak görülmelidir. Telkin Yönteminde başarılı sonuçların temelinde iki temel ilke vardır. Disiplinli bir yaşam tarzını sürdürmek ve iyi yapılandırılmış bir çalışma programına uymak gerekir. Disiplinli alışkanlıkların eksikliği ve düzensiz çalışma, amaçsızlığı, kaygıyı ve etkisizliği ortaya çıkararak başarıyı baltalar. Buna karşılık, disiplin ve yapılandırılmış programlar bireyleri hedeflerine bağlayarak stres ve düzensizlik duygularını azaltır. Bu yapılandırılmış temeller olmadan, öğrenciler kendilerini genellikle başarıyı engelleyen ve başarısızlığı teşvik eden kopuk, verimsiz bir zihin durumunda bulmalarına sebep olur (Maxwell, 1998: 24- 29).

TELKİN YÖNTEMİNDE KULLANILAN TEKNİKLER

Öğretmen rahat ve etkili öğrenmeye elverişli bir sınıf ortamı yaratma konusunda özen gösterir. Sınıf, öğretilen yabancı dilin konuşulduğu ülkenin kültürünü ve tarihini yansıtacak şekilde dikkatlice tasarlanmıştır. Ünlü tarihi yerler ile kültürel açıdan önemli mekanlar ve o ülkenin günlük yaşamından kesitleri tasvir eden resimler duvarlarda sergilenir. Ek olarak, dil bilgisi kurallarını ve yabancı dilin temel kavramlarını ana hatlarıyla açıklayan posterler, görsel öğrenmeye yardımcı olmak ve temel dersleri güçlendirmek için duvarlara asılmıştır. Buna karşılık, dikkat dağıtıcı unsurları önlemek ve odaklanmayı sürdürmek için duvarlar gereksiz resimlerden veya alakasız süslemelerden arındırılmıştır (Winn, 1988: 146).

Derse katılımı teşvik etmek için öğrencilere, öğrendikleri yabancı dilde meslekler ve isimler belirlemeleri istenir. Öğrenciler bu rolleri yaratıcı bir şekilde üstlenirler ve seçtikleri kimliklerle uyumlu ayrıntılı yaşam hikayeleri oluştururlar. Bu yaratıcı egzersiz, öğrenme sürecini daha keyifli hale getirmekle kalmaz, aynı zamanda öğrencilerin edindikleri dille kişisel olarak bağ kurmalarına da yardımcı olur. Derse geçmeden önce öğretmen, öğrencilerle nazik ve neşeli bir şekilde konuşarak onları derse hazırlar. Öğretmen bu yaklaşımı kullanarak öğrencilere bu yeni dili öğrenmenin ve konuşmanın keyifli ve korkutucu olmayan bir deneyim olabileceğine dair teşvik eder. Derse başlamak için öğretmen sınıfa hedef dilde yazılmış uzun bir metni okur. Daha sonra öğretmen metni iki kez yüksek sesle okur ve süreci klasik arka plan müziğiyle zenginleştirir. Öğretmen sesinin tonunu müzikle ustaca senkronize eder ve bu sayede sınıfta sakinleştirici ve ilgi çekici bir atmosfer yaratır. Bu yöntem, öğrencilerin öğrenme deneyimlerini keyifli bir ortamla ilişkilendirirken dersi daha kapsamlı bir şekilde anlamalarına yardımcı olmayı amaçlar. Okuma tamamlandıktan sonra öğretmen, öğrencileri etkileşimli etkinliklere dahil eder. Metinle ilgili bir dizi sorular sorar ve öğrenciler yabancı dilde yanıt verirken aktif katılım teşvik edilir. Öğrenmeyi dinamik ve eğlenceli hale getirmek için öğretmen, hem öğrenci-öğretmen hem de öğrenci-öğrenci etkileşimlerini içeren bir soru-cevap oyunu oynar. Bu aktiviteler, işbirlikçi bir ortamda konuşma becerilerini uygulama fırsatı sunar. Bu esnada yapılan hatalar sabır ve nezaketle düzeltilir. Öğretmen, öğrencilere güven aşılama ve derse katılımlarını sağlayarak onları motive etmek amacıyla yapıcı geri bildirimler sağlarken hataları nazikçe düzeltir. Bu yaklaşım, yaratıcılık, işitsel uyarmı ve etkileşimli öğrenme unsurlarını harmanlayarak öğrencilerin yabancı dilde ustalaşma yolculuklarında ilerlemelerine katkı sağlar (Lozanov, 1978:94).

Çevresel Öğrenme

Telkin Yönteminin ayrılmaz bir bileşeni çevresel öğrenme yaklaşımıdır. Bu yaklaşım, bireylerin bilinçaltında çevrelerinden etkilendiklerini ve dikkatlerini açıkça yöneltmeden pasif bir şekilde bilgiyi özümlediklerini belirtir. Bu çerçevede, öğrencilerin, çalışılan yabancı dilin dilbilgisi kurallarını içeren sınıf duvarları gibi görsel uyarıcılar aracılığıyla temel bilgileri içselleştirebilecekleri vurgulanır. Monotonluğu önlemek için, bu görsel araçların periyodik olarak güncellenmesi ve içeriklerinin o anda öğretilmekte olan konularla uyumlu hale getirilmesi gerekir. Ayrıca, aktif olarak çevrelerine odaklanmasalar bile, öğrenciler öğrenme ortamlarına yerleştirilen bilgileri bilişsel olarak akıllarında tutabilmektedirler. Bu öğretim stratejisinde, öğretmenler dilbilgisi kurallarını ayrıntılı açıklamalardan kaçınarak kısa ve öz bir şekilde sunarken, dikkat çekmek için kalın veya vurgulanmış metinlerle temel unsurları ön plana çıkarırlar. Dersler sırasında, klasik müzik eşliğinde yabancı dil pasajlarının okunması veya ilgili şarkıların söylenmesi gibi işitsel uyarımlarla öğrenmenin pekiştirilmesi teşvik edilir. Bu yöntemle göre, müziğin rahat bir öğrenme atmosferi sağladığı ve yeni bilgilerin öğrenilmesine olumlu katkısı olduğu ifade edilir. Ayrıca, dramatizasyon (taklit etme ve rol yapma olarak tanımlanan dramatizasyon, çocukların farklı roller üstlenerek yaşanmış veya yaşanma ihtimali yüksek senaryoları canlandırmasını ifade eder) bu yöntemde önemli bir rol oynar. Öğretmenler, öğrencilerin kurgusal kişilikleri benimsedikleri ve bu roller etrafında diyalog kurdukları drama temelli etkinlikleri dahil eder. Kendilerini bu tür etkileşimli senaryolara kaptıran öğrencilere konuşma pratiği yapma ve yabancı dili daha kolay öğrenme fırsatları sunulur, böylece endişeleri azalır ve daha doğal bir edinim süreci teşvik edilir (Lozanov, 1978:96).

Olumlu Telkin

Yabancı dil öğretiminde Telkin Yönteminin önemli bir yönü, olumlu telkinlerin uygulanmasıdır. Bu yaklaşım, öğrenci motivasyonunu artırmada ve uyumlu bir sınıf ortamı sağlamada öğretmenin hayati rolünü vurgular. Bu yöntemin merkezinde, öğretmenin öğrenme sürecinde ortaya çıkabilecek olumsuz duygu ve düşünceleri yönetme ve azaltma konusunda öğrencilere yardımcı olma çabası yer alır. Bu destek doğrudan ya da telkin yoluyla dolaylı olarak sağlanabilir. Doğrudan telkin, öğretmenin öğrencilerin yabancı dili öğrenebileceklerini, konuşabileceklerini ve başarılı olabileceklerini içeren açık bir teşviki içerir. Öğretmen, öğrencilerin çabalarında kararlı olmaları halinde hiçbir engelin aşılabilir olmadığı fikrini pekiştirir. Bununla birlikte, dolaylı telkin, öğrencilerin dil öğrenimi hakkındaki olumsuz düşüncelerini ve önyargılarını ele almaya odaklanır. Bu durumda öğretmen, öğrenci motivasyonunu sürdürmek için tekrar eden olumlu pekiştiriciler kullanır. Örneğin, öğretmen hataların öğrenme sürecinin doğal bir parçası olduğunu aktararak hata yapma deneyimini normalleştirir. Öğrencilere hataların gelişim için bir fırsat olduğu ve sonraki denemelerde uygun ifadeler kullanarak aşamalı olarak kendi kendilerini düzeltecekleri konusunda telkin verilir. Ayrıca, hatalar yapıcı ve saygılı bir şekilde ele alınır ve geri bildirimin öğrencilerin cesaretini kırmaması veya onları rencide etmemesi sağlanır. Bu destekleyici ve empatik yaklaşım, etkili bir dil edinimine elverişli bir ortam yaratmada etkilidir (Lozanov, 1978: 103).

Yeni Bir Kimlik Seçmek

Telkin Yönteminin önemli bir yönü, öğrencileri yeni oluşturdukları bir kimliği benimsemeye ve somutlaştırmaya teşvik etmeyi içerir. Yabancı bir dil öğrenirken, öğrenciler

seçtikleri kişiliğe uygun hayali bir yaşam öyküsü yaratmaya yönlendirilir. Bunu yaparak, kendilerini bu alternatif kimliğin merceğinden ifade etme fırsatı kazanırlar. Bu çerçevede, öğrencilere yabancı dilde konuşma ve hayali bir aile veya kurgusal bir ikamet yeri hakkında yazılı parçalar oluşturmaları istenir. Seçilen kimliğe uyacak şekilde uyarlanmış faaliyetler yapmaları istenir. Kendilerini bu alternatif kişilik aracılığıyla benimsemek ve tanıtmak, öğrencilerin yeni dille uğraşırken daha fazla rahatlık ve güvenlik duygusu hissetmelerini sağlar. Ayrıca, seçtikleri karakterin rolünü üstlenmek ve bu kurgusal figürle ilgili ayrıntıları paylaşma eylemi, özgüvenin artmasını sağlar ve öğrencilerin aktif olarak iletişim kurmaları ve yabancı dili pratik etmeleri için motive edici bir etken olur (Lozanov, 1978: 106).

Rol Yapmak

Telkin Yönteminin bir diğer unsuru da rol yapmaktır. Rol yapmak, öğrencilerden kendi benliklerinden sıyrılarak başka bir kimliğe bürünmeleri ve kendilerini o kimlikle tanımlamalarının istenmesidir. Öğrencilerden herhangi bir olayı ya da olumsuz bir durumu yabancı dilde canlandırmaları istenir. Rol yapmanın amacı, öğrencilerin kendi duygu ve düşüncelerinden sıyrılıp başka birinin kimliğine bürünerek onun gibi düşünmeye, hissetmeye ve davranmaya çalışmaları, seçtikleri kimlikle hareket etmeleri, düşünmeleri ve öğrendikleri yabancı dilde iletişim kurmalarıdır. Bu süre zarfında sınıfta hafif bir müzik çalınır ve bu müzik öğrencilerin kendilerini rahat hissetmelerini sağlar. Öğretmen, öğrencilerin kendilerini küçük çocuklar gibi hissetmelerini ister ve bu sayede yabancı dili daha kolay öğrenip konuşabilecekleri kabul edilir. Öğrencilerden çocuk gibi davranmalarının istenmesinin nedeni, çocukların oyun oynarken sadece oyuna odaklanmalarındır. Öğrenciler çocuk gibi davranıp yabancı dili konuşmaya odaklanabilirse dili daha rahat ve eğlenceli bir şekilde konuşabileceklerdir. Drama bu yöntemde etkili bir unsurdur. Drama ayrıca öğrencilerin hayal güçlerini aktif olarak geliştirmelerine ve motive olmalarına olanak tanır. Ayrıca rol yapmak, öğrencilerin daha özgürce hareket etmelerine ve düşünmelerine, yabancı dili konuşmalarına ve daha kolay iletişim kurmalarına yardımcı olacaktır (Lozanov, 1978: 110).

İlk Aktif Dinleme

Bu aşamada öğretmen yabancı dildeki metni öğrencilere açıklar ve metindeki dilbilgisi kuralları hakkında kısaca bilgi verir, ardından yabancı dildeki metni okumaya başlar. Öğrenciler de metni takip ederek öğretmenlerini dinlerler. Daha sonra öğretmen yabancı dildeki metni okumaya başlarken arka planda kısık sesle klasik müzik çalar. Öğretmen klasik müziğin ritmine göre sesini yükseltip alçaltarak öğrencilerin konuyu daha iyi anlamalarını ve motive olmalarını hedefler. Öğretmen, yüz ifadeleri ve vücut hareketleri ile öğrencilerin algılarını harekete geçirmeyi ve öğrencilerin konuyu daha kolay anlamalarına yardımcı olmayı amaçlar. Sınıfta ders sırasında arka planda klasik müzik kullanılmasının nedeni, öğrencilerin rahatlamasına ve işlenen konuyu anlamasına yardımcı olmasıdır (Lozanov, 1978: 113).

İkinci Pasif Dinleme

Telkin Yönteminin ikinci pasif dinleme aşamasında, öğrenciler öğretmenin yabancı dil metnini normal bir hızda okumasını isterler. Öğrenciler öğretmenin okuduğu yabancı dil metnini dikkatlice dinlerler. Bu sırada öğretmen oturur ve metni klasik müzik eşliğinde okur, ancak müzikle birlikte sesini yükseltmez veya alçaltmaz. Bu anlatımda yabancı dil metninin anlaşılması

ve içeriği ön plana çıkar. Müzik arka planda kalır. Öğrencilere metinle ilgili sorular sorulur ve bu aşamada soru-cevap bölümüne geçilir. Ayrıca öğrencilerden metinle ilgili yabancı dildeki açıklamaları yapmaları ve sınıftaki diğer öğrencilerle görüş alışverişinde bulunmaları istenir. Bu şekilde öğrenciler kendilerini ifade eder, duygu ve düşüncelerini iletir ve sınıfta grup çalışmasını sağlarlar. Ayrıca grup çalışması sayesinde öğrencilerin yabancı dil öğrenme ve konuşma isteklerinin artacağı belirtilmiştir (Lozanov, 1978: 115).

Birinci Aktivasyon

Telkin Yönteminin birinci aktivasyon aşaması dersin aktif kısımlarından biridir. Bu aşamada öğrenciler yabancı dil metnini bazen tek başlarına bazen de grup halinde okurlar. Mutlu, öfkeli, heyecanlı ve üzgün hissederler. Bu bağlamda öğrencilerin yabancı dilin farklı duygu durumlarında bile bu duyguları kontrol edebilmeleri ve dikkatlerini yoğunlaştırarak ve her duygu durumunda öğrenmeye odaklanarak yabancı dili öğrenmeye motive olmaları hedeflenmektedir (Lozanov, 1978: 118).

Yaratıcı Uyarılma

Telkin Yönteminin yaratıcı uyarılma aşamasında, öğrencilerin öğrendikleri yabancı dil kelimelerini bir diyalog içerisinde söylemeleri için yapılan etkinliklerdir. Bu aşamada drama, şarkı söyleme ve dans etme gibi çeşitli etkinlikler yapmaları istenir. Öğrencilerin bu etkinlikler aracılığıyla yabancı bir dilde iletişim kurmaları ve konuşmaları esastır. Etkinliklerle öğrencilerin gruplar halinde bir araya gelerek belirli bir konu hakkında birbirlerine soru sorup cevaplamaları, bunun gruplar halinde öğrenmeyi daha hızlı hale getireceği ve grup halindeyken yabancı bir dil konuşarak kendilerini ifade etmelerinin ve iletişim kurmalarının daha kolay olacağı belirtilmektedir. Bu etkinliklerin amacı öğrencileri yabancı bir dil öğrenmeye ve konuşmaya teşvik etmek ve utangaçlıklarını en aza indirmektir. Ayrıca öğrencilere empati kurma, başkalarının düşüncelerine saygı duyma, tartışma kurallarını öğrenme ve hoşgörülü olma yeteneği kazandırılır. Bu bağlamda etkinlikler sayesinde öğrenme eğlenceli ve keyifli hale gelir ve öğrencilerin hata yapma endişeleri önemli ölçüde azalır (Lozanov, 1978: 121).

ARAPÇA ÖĞRETİMİNDE TELKİN YÖNTEMİNİN BEŞ BİLEŞENİ

Telkin Yönteminin beş bileşeni farkındalık (kendini anlama), duyguları yönetme, motivasyon, empati ve sosyal becerilerden oluşur (Rovenger, 2000: 21).

Yabancı dil eğitimi kapsamlı bir süreçtir. Öğrencilerin Arapça öğrenmesi ve iletişim kurabilmesi ve konuşabilmesi için öğretmenlerin birçok unsuru dikkate alması gerekir. Bu bağlamda Telkin Yönteminin beş önemli unsurunun Arapça öğretmenleri ve okul yöneticileri tarafından uygulanması öğrencilerin Arapçayı daha verimli öğrenmesine katkıda bulunacaktır.

Farkındalık (Kendini Anlama)

Telkin Yönteminin en önemli unsurlarından biri olan farkındalık, düşünce ve duyguların farkına varma ve bunları tanıma yeteneğidir. Bu bağlamda yabancı dil eğitiminde farkındalık çok önemlidir (Rovenger,2000:25). Arapça öğretmenlerinin öğrencilerinin ihtiyaçlarını, duygularını, isteklerini, hedeflerini, güçlü ve zayıf yönlerini bilmeleri ve buna göre hareket etmeleri gerekir. Ayrıca Arapça öğretmenlerinin duygu ve düşünce açısından güçlü olmaları ve kendilerini

tanımaları öğrenciler için çok önemlidir. Duygu ve düşünce açısından sorun yaşayan öğretmenler yabancı dil öğrenmek isteyen Arapça öğrencilerine faydalı olamayabilir ve olumsuz tutum ve davranışlar gösterebilirler. Faydalı ve etkili bir eğitimin gerçekleşebilmesi için Arapça öğretmenlerinin kendi duygu ve düşüncelerini iyi analiz etmeleri ve bilmeleri gerekir. Arapça öğretmenlerinin Arapça öğretiminde Telkin Yönteminin değerini anlamaları ve öğrencilerine rehberlik ve yardım etmeleri gerekir. Öğretmenlerin Arapça derslerini öğrencilerin istek, duygu ve düşüncelerini dikkate alarak işlemeleri gerekir. Bu bağlamda, öğretmenlerin Arapça öğretimini monotonluktan kurtarıp eğlenceli ve keyifli hale getirmeleri iyi bir uygulama olacaktır. Çünkü birçok öğrenci, duygu ve düşüncelere dayalı olarak Arapçaya karşı önyargılı bir yaklaşım sergiliyor ve Arapçanın karmaşık ve anlaşılması imkânsız bir dil olduğunu varsayıyor ve bu durum öğrencilerin Arapça öğrenmesini olumsuz etkiliyor. Arapça öğretmenleri, öğrencilerinin karşılaştıkları sorunları aşmaları için onlara rehberlik etmeli, duyarlı olmaları, öğrencileri ilgilendiren herhangi bir sorunla karşılaştıklarında durumu anlamadan hemen tepki vermemeleri, anlayışlı ve hoşgörülü olmaları gerekir. Öğretmenlerin unutmaması gereken en önemli unsur, öğretimin sadece öğretmekten ibaret olmadığı, olaylara psikolog gibi yaklaşmaları, öğrencilerin duygu ve düşüncelerine değer vermeleri, onları motive edip cesaretlendirmeleri gerektiğidir. Bu durum öğrencilerin yabancı dil öğrenmelerine yardımcı olacaktır. Ayrıca, Arapça öğretmenleri, Arapça öğretirken öğrencilerin duygusal, düşünsel yeteneklerini ve bilgiyi anlama kapasitelerini geliştirmeye yardımcı olmaları gerekir. Arapça öğretmenleri öğrencileri motive etmeli ve ilgilerini uyandırmalıdır. Sınıf ortamı, müfredat, sınıftaki kitaplar ve materyaller öğrencilerin duygu ve düşüncelerini olumlu yönde etkileyen faktörlerdir. Arapça öğretmenleri Arapça öğretme nedenini bilmeli ve kendilerini motive etmelidir. Bir öğretmen kendini motive edemezse Arapça öğretmede yetersiz kalacak ve tam anlamıyla başarılı olamayacaktır. Öğretmen farklı bir kültür ve dil öğrettiğinin farkında olmalı ve sınıfta Türk ve Arap kültürlerinin ortak yönlerini, aynı anlama gelen kelimeleri ve sözcükleri örneklerle anlatmalı, bu da öğrencilerin Arapçayı daha kolay anlamalarına yardımcı olacaktır. Öte yandan mesleğe yeni başlayan Arapça öğretmenlerinin başlangıçta büyük bir başarı göstermeleri beklenmektedir. Öncelikle göreve başladıkları okulda yöneticiler ve diğer öğretmenler yeni Arapça öğretmenlerinin öğrencilere Arapçayı iyi öğretmelerini ve Arapça konuşmalarını isterler. Bu beklentiler nedeniyle yeni öğretmenler zorluklar yaşar ve kapasitelerinin altında performans gösterir, mutsuz ve motivasyonsuz olurlar. Bu sorunu ortadan kaldırmak için okulların daha yapıcı olmaları ve yeni öğretmenlere rehberlik etmeleri gerekir. Ayrıca yeni öğretmenleri duygusal ve zihinsel olarak olumlu şekilde motive etmek, yaşadıkları sorumluluk yükünü azaltacaktır. Öğrencilerin farkındalık düzeyini artırmak için öncelikle Arapça öğretmenleri, öğrencilerin sınıfta Arapça konuşmaları için zemin hazırlamalı ve fırsatlar sağlamalı ve öğrencilerin farklı konularda birbirleriyle iletişim kurmalarına olanak vermelidir. Bu bağlamda Arapça öğretmenlerinin farkındalık düzeyini artırmak için öğrencilere sınıfta drama etkinlikleri, rol yapma ve iletişimsel etkinlikler sağlanmalıdır. Bu durum, öğrencilerin Arapça konuşmalarını olumlu yönde etkileyecektir. Öğretmenin sınıfta öğrencilerin istediği bir konuyu belirleyip öğrencilerden bu konu hakkında Arapça konuşmalarını ve konu hakkındaki görüşlerini açıklamalarını istemesi, öğrencilerin Arapça pratiği yapmalarına katkı sağlayacaktır. Arapça öğretmenlerinin farkındalık düzeyini artırmak için dil eğitimi konferansları ve toplantıları düzenlenmesi, öğretmenlerin kişisel güçlü ve zayıf yönlerini fark etmelerini sağlayacaktır (el-Hûlî, 2000: 5-6).

Arapça öğretmenlerinin kendilerini tanımaları ve yeteneklerini keşfetmeleri için Arap kültürünü yakından araştırmalı ve tanımaya çalışmalı, Arapça konuşmanın inceliklerini öğrenmeli ve bunları öğrencilerine aktarmalıdır. Ayrıca Arapça öğretmenleri gelişen teknoloji sayesinde internet üzerinden Arapça basını takip etmeli, öğrencilerin dikkatini çekecek haberleri sınıfa getirmeli, öğrencilerle birlikte analiz etmeli ve öğrencilerden Arapça haberler hakkında görüşlerini açıklamalarını istemelidirler; bu da öğrencilerin kendilerini ifade etmelerine yardımcı olacaktır. Günümüzde Türkiye, özellikle ticaret ve turizm alanlarında birçok yönden Arap dünyasıyla iletişim kurmuş ve büyük ilerlemeler kaydetmiştir. Arapçayı pratik etmek ve Arap kültürünü tanımak için Arapça öğretmenleri yaz tatillerinde mümkünse 1 ay bir Arap ülkesinde kalmalıdır. Bu, onların özgüvenini artıracak ve öğrencilerine daha iyi Arapça konuşma eğitimi vermelerine olanak tanıyacaktır. Bu bağlamda sınıfta Arapça konuşabilen ve Arapça konuşmaya istekli olan bir öğretmen öğrencilerine rol-model olacak ve öğrencilerin Arapça konuşmaya meyilli olmasına fayda sağlayacaktır. Ayrıca Arapça öğretmenlerinin eksiklikleri olabilir; eleştirilerden ders çıkarmalı, hatalarını ve yanlışlarını düzeltmeli, öğrencilerine örnek olmalı, olumsuz söz ve davranışlardan kaçınmalı, öğrencilerine karşı sabırlı ve hoşgörülü olmalıdırlar (Bölükbaşı, 2019: 730).

Duyguları Yönetmek

Yabancı dil eğitiminde duygu ve düşünceleri kontrol etmek ve yönetmek önemli unsurlardan biridir. Kendini tanımak, uygun davranış ve eylemler sergilemek, olumsuz duygu ve düşünceleri kontrol etmek, kişinin her yönden olumlu sonuçlar elde etmesini sağlar. Öğretmenler, öğrencilerin gelişim süreçleri boyunca yaşadıkları üzüntü, utanç, öfke gibi duyguları görmezden gelmek yerine, daha olumlu davranmalı, onlara rehberlik etmeli ve bu duyguları kontrol etmelerine yardımcı olmalıdır (Ostrander,1998:65). Genellikle çoğu öğrenci yabancı dil öğrenmeye başladığında karamsar bir ruh halindedir. Belirli korkuları olan öğrencilerin başarılı olmaları zorlaşabilir (Brown, 2000: 94). Bu bağlamda Arapça dil öğretimi sürecinde öğrenciler bazen birbirlerine bazen de öğretmenlerine karşı olumsuz davranışlarda bulunabilirler. Arapça öğretmenlerinin bu olumsuz durumlarda duygularını ve düşüncelerini kontrol etmeleri ve durumu akıl ve mantıkla çözmeleri gerekir. Arapça öğretmenleri, öğrencilerin robot değil insan olduğunu duygu ve düşünceleri olan bireyler olduğunu göz ardı etmemelidir. Her öğrencinin kendine özgü kişisel özellikleri olduğunu algılama ve kavrama kapasitelerinin birbirinden farklı olduğunu bilmelidirler. Bazı öğrencilerin dil öğrenme kapasitesi diğerlerinden daha yüksek olabilir. Bazıları Arapçayı daha hızlı, bazıları ise daha yavaş kavrayıp öğrenebilir. Arapça öğretmenleri, Arapça dil eğitimi ve öğretimi sürecinde bunu dikkate almalıdır. Önyargıların önüne geçmek için sabırlı ve hoşgörülü olmalıdırlar. Arapça öğretmenleri öğrencilere iyimser olmayı öğretmelidir. Öğrencilerini motive etmelidirler. Bunları yaparken öğrencilerin önyargılarını kırmalı ve onları cesaretlendirmelidirler. Arapça öğretmenleri dersler ve ders kitapları hakkındaki olumsuz düşüncelerini öğrencilerine yansıtmamalıdır. Arapça dersini yorgun ve sıkılmış bir şekilde veren öğretmenler de öğrencilerini olumsuz etkiler.

Arapça öğretmeyi ve öğrencilerine Arapça konuşmalarını sağlamaya motive olan bir Arapça öğretmeni, sınıfa girdiğinde duygularını kontrol edebildiği ölçüde, kendini kötü hissetse bile dersi en iyi şekilde öğretebilir. Arapça öğretmenlerinin mesleklerini sevmeleri ve Arapça öğretmeye istekli olmaları, başarılı olmalarını ve öğrencileri tarafından sevmelerini, saygı görmelerini ve örnek alınmalarını sağlayacaktır. Ayrıca Arapça öğretmenleri öğrencileri

incitmeden onlara rehberlik edebilmelidir. Sınıfta uygunsuz bir şekilde öğrencinin yaptığı herhangi bir hata konusunda onları uyarmak yanlıştır. Yapılan hatayı uygun ve nazik bir şekilde düzeltmek daha uygun olacaktır. Arapça öğretmenleri, öğrenciye değer vermeyen ve onu kıran somurtkan bir karaktere ve tavra sahip olmamalıdır. Arapça öğretmenleri öğrencilerine rehberlik eden, onları motive eden ve onlara yardımcı olan örnek rol modeller olmalıdır. Öğretmenlerin öğrencileri kontrol edebilme, kalabalık sınıfları yönetebilme ve sınıfta öğretmen-öğrenci ilişkileri arasında denge kurabilme yetenekleri de Arapça öğretimini olumlu yönde etkileyecektir.

Bunun yanı sıra, öğretmenler yabancı dil derslerinde sorunlu öğrencilerle karşılaşabilirler. Bu öğrenciler Arapça eğitimini olumsuz etkileyebilir. Bu durumda Arapça öğretmenleri sorunu çözmeye çalışmalıdır. Yabancı dil öğretmeni öğrencilerine yakınlık göstermelidir. Başarılı öğretmenler, Arapça öğretirken öğrencilerinin umutlarını, beklentilerini ve sıkıntılarını bilen kişilerdir. Ayrıca bir öğrencinin bir sorunu olduğunda bunu kendine saklamamalı, öğretmeniyle paylaşmalıdır. Öğretmenler ulaşılabilir kişiler olmalıdır. Bazen öğrenciler sınıfta yapılan yabancı dil etkinliklerinden memnun olmayabilirler. Yabancı dil öğretmeni öğrencilerin her türlü fikrine açık olmalıdır. Etkinlikler esnasında sınıfta ortaya çıkabilecek olumsuz durumlarda öğretmenin soğuk kanlı bir şekilde durumu kontrol etmesi gerekir. Özgüvenli olmalı ve duygusal sağlıklarını korumalıdır. Öğretmen, öğrencinin başarısını olumsuz etkileyecek duygusal kırgınlıkları engellemelidir. Ayrıca yabancı dil öğretmeni kimsenin mükemmel olmadığını bilmelidir. Herkes hata yapabilir ve hata yapmak bir öğrenme biçimidir. Arapça öğretmenleri öğrencilerine hata yapmanın doğal bir olay olduğunu hissettirmelidir. Bazen bir yabancı dil öğretmeni kendi hatalarıyla eğlenebilir. Bu, öğrencilerin hata yaptıklarında kendilerini daha güvende hissetmelerini sağlayacaktır. Arapça öğretiminde konuşma becerileri, ana dili konuşanlarıki kadar doğal olmalıdır. Buradaki amaç duygusal dil ve iletişimi öğretmektir. Öğrenciler duygu ve düşüncelerini dile yansıtmalıdır. Öğretmen, onlara yabancı dilin duygusal ve düşünsel kısmı hakkında bir ders vermek yerine, bunu bizzat deneyimleme fırsatı vermelidir. Konuşma becerilerini öğretirken, Arapça öğretmenleri duygusal okuryazarlığı kullanabilirler. Öğrenciler duygusal gelişimlerine katkıda bulunmak için belirli konuları tartışabilirler. Örneğin; öğrenciler öğretmenleriyle kıskançlık ve aşağılama hakkında tartışabilirler. Öğrenciler bu konuda oyunlar oynayabilir ve sınıf gösterisi yapabilirler. Bunun amacı, öğrencilerin duygu ve düşüncelerini daha rahat ifade etmelerini sağlamaktır. Okullarda, konuşma becerilerini öğretecek yabancı dilin ana dili konuşanı yoksa, film veya televizyon programları kullanılabilir. Gerçek konular seçilip sahnelenebilir ve bunlarla ilgili etkinlikler yapılabilir. Yabancı dil öğretmenleri sınıfta etkinlikler düzenlemelidir. Öğretmen kuralları koymalı ve öğrencileriyle birlikte etkinliklere katılmalıdır. Arapça öğretmenleri sınıfta 'anlayamıyorsun', 'başarılı olman çok zor' gibi olumsuz ifadeler kullanmamalıdır. Çünkü bu olumsuz ifadeler öğrencileri öğrenmekten uzaklaştırır. Arapça öğretmenlerinin rehberlik etmesi, telkin etmesi ve her durumda hoşgörülü olması daha uygun olacaktır. Yabancı dil öğretmenleri öğrencilerine sert davranmamalı ve onlara olumsuz bir dille hitap etmemelidir; bu olumsuz davranışlar öğrencilerin Arapça öğrenme heveslerini olumsuz yönde etkilemeye neden olur. Ayrıca aynı eğitim kurumundaki Arapça öğretmenlerinin birbirlerine destek olmalı, kendi aralarında iletişim ve iş birliği kurmalı ve öğrencilerin kendilerini daha iyi hissetmelerine ve okulda sorunları daha kolay çözmelerine yardımcı olmaları gerekir.

Motivasyon

Yabancı dil öğretmenlerinin çoğunluğu, öğrencilerin dil eğitiminde başarılı veya başarısız olmalarındaki en önemli etkenin motivasyonun tam olarak sağlanamaması olduğunu kabul etmiştir. Bu durum eğitimcileri, yöneticileri ve okul yönetimini yakından ilgilendirmektedir. Eğitim ve öğretimde motivasyonun başarının ana kaynağı olduğu kabul edilmektedir (Donough,1981:83). Bu bağlamda, Arapça öğretmenlerinin önce öğrencilerini motive etmeleri ve ardından ders vermeye başlamaları iyi bir uygulama olacaktır. Bir tür içsel dürtü olan motivasyon, bir kişiyi başarıya ulaşmak için baskı altına alır. Ancak motivasyonu sağlamak oldukça zordur. Bu nedenle Arapça öğretmenleri öğrencilerini motive etmek için çok çaba sarf etmeleri gerekir. Bunun nedeni, Arapça öğrenmek isteyen öğrencilerin Arapçaya karşı önyargıları olması ve Arapçanın zor ve anlaşılmaz bir dil olduğu düşüncesidir. Telkin Yönetimi'nin önemli bir unsuru olan motivasyonda insan faktörü ön plana çıkmaktadır. Bu bağlamda, Arapça öğretmeni öğrencileri motive etmede ana unsurdur. Öğrencilerin öğrenmeye ve Arapçaya odaklanmaları için uygun bir sınıf ortamı hazırlamak, aktif ve etkin bir Arapça öğretmeni olmak gerekir. Ayrıca derse önceden hazırlıklı gelmek eğitim açısından daha faydalı olacak ve öğrencilerin öğrenme isteğini artıracaktır. Arapça öğretmenleri ders kitaplarını seçerken sadece Arapça grameri ve teorik bilgiler içeren kitapları seçmemeli, aksine derslerde pratik Arapça konuşma tekniklerini içeren kitaplara da yer vermelidir.

Ders kitaplarındaki konular öğrencilerin düşüncelerine hitap etmelidir. Ders kitapları canlı ve ilgi çekici olmalı ve öğrencilerin düşüncelerini harekete geçirmelidir. Arapça öğrenirken öğrenciler düşüncelerini kontrol edebilmeli ve öğretmenler öğrencilerin duygu ve düşüncelerine odaklanmalıdır. Ayrıca öğretmenler konferanslara ve mesleki kişisel gelişim kurslarına katılarak kendilerini geliştirmelidir. Bunun sonucunda Arapça dil eğitiminde yeni yöntemler öğrenebilirler. Ayrıca yabancı dil öğretmenleri meslektaşlarıyla koordineli hareket etmeli ve bazı sorunları birlikte çözmelidir. Öğrencilerin davranışları kendilerine yakın gördükleri kişilerden etkilenmektedir. Bu bağlamda öğrencilerin aile bireylerinin tutumları çok önemlidir. Aile bireylerinin davranışları olumsuz ise öğrenciler ders ve aktivitelerde sorunlar yaşayabilir ve motivasyonları zedelenabilir. Evde veya okulda oluşan duygusal ortam, yabancı dil öğrenen öğrencilerin sınıftaki durumları üzerinde mutlaka olumlu veya olumsuz etkilere sahiptir. Motivasyonu sağlamak için öğrenme ortamının önemi göz ardı edilmemelidir. Yabancı dil öğretmenleri kendi derslerini istedikleri gibi seçemeseler bile en azından ders verecekleri sınıfların fiziksel görünümünü iyileştirmek için çaba göstermelidirler. Bu ilk aşamada güçlü bir etki yaratabilir ve yabancı dil öğrenen öğrencilerin motivasyonunu artırabilir. Öğrencilerin eğitimlerine uygun şekilde hazırlanmış bir sınıfta derse başlamaları, ileride motive olmalarına yardımcı olacaktır. Arapça öğretmenleri, mümkünse ders verecekleri dersleri öğrencilerin öğrenme isteğini harekete geçirecek görsel materyallerle donatmalıdır. Arapça öğretmenleri, geri bildirim ve düzeltme verirken uygun dili kullanmalı ve öğrencileri incitmemelidir. Ayrıca Arapça öğretmenlerinin öğrencilerle kurduğu olumlu diyalog, öğrencileri Arapça öğrenmeye ve konuşmaya motive edecek bir unsurdur.

Empati

Empati yabancı dil eğitiminde önemli bir faktördür. Empati, kendinizi başka bir kişinin yerine koyarak onun duygu ve düşüncelerini anlamaya çalışmaktır. Empatinin amacı,

başkalarının duygu ve düşüncelerine karşı saygılı ve hoşgörülü olmaktır (Budak, 2005: 258). Bu bağlamda, Arapça öğretmenlerinin de öğrencilerinin duygu ve düşüncelerini anlayabilmek için empati kurmaları gerekir. Ancak bu şekilde kendilerini onların yerine koyarak ve onları anlamaya çalışarak Arapça öğretmede başarılı olabilirler. Öğretmenlerin Arapça öğretirken kullanabileceği bir diğer yöntemde, öğrencilerin yüz ifadelerini ve mimiklerini anlamaya çalışarak dersleri anlatmaktır. Bu sayede öğrencilerin korktukları, cesaretleri olmadığı ve utandıkları için söylemek veya konuşmak istediklerini iletemedikleri durumları anlamalarına fayda sağlayacaktır. Böyle bir durumda, Arapça öğretmenleri öğrencilerin beden diline ve yüz hareketlerine bakarak ruh hallerini anlamaya çalışmalıdır. Ancak Arapça öğretmenleri öğrencilerine karşı duyarlı olmalı ve sorunları olduğunda sorunlarını çözmek için orada bulunmalıdır. Öğrencilerin sorunları varsa, derslerde motive olmaları zorlaşır, bu nedenle öğretmenler öğrencilerine karşı hoşgörülü ve anlayışlı olmalı ve öğrencilerin ders sırasında yaptıkları hataları nazik bir dille düzeltmeleri gerekir.

Sosyal Beceriler

Sosyal beceriler, bir kişinin diğer insanlarla uyumlu bir şekilde iletişim kurma yeteneğidir. Duygularını ve düşüncelerini kontrol edebilen ve yönetebilen, kendini tanıyan kişiler motive olabilir, empati kurabilir, sosyalleşebilir ve toplumla iletişim kurabilir (Abramovitz, 2001: 38). Arapça öğretmenleri öğrencileriyle sosyal ilişkilerini canlı tutmalı onlarla fikir ve duygularını uygun bir şekilde paylaşmalıdır. Öğrenciler ve öğretmenler arasındaki olumlu sosyal iletişim bozulmamalıdır, aksi takdirde bu durum öğrencileri olumsuz etkileyecek, Arapça öğrenmelerini olumsuz etkileyecek ve başarı seviyelerine olumsuz yansıyacaktır. Arapça öğretmenleri öğrencilerinin sosyal iletişimini geliştirmek için etkinlikler düzenleyebilirler. Örneğin; öğrencilerden istedikleri bir konuyu sınıfta Arapça anlatmalarını isteyebilir ve sınıftaki diğer öğrencilerin anlatılan konu hakkında görüşlerini belirtmelerini sağlayabilirler, böylece öğrencilere topluluk önünde kendilerini ifade etme alışkanlığı kazandırılabilir ve sosyal etkileşim sağlanabilir.

ARAPÇA DERSLERİNDE TELKİN YÖNTEMİNİN UYGULANMASI

Arapça eğitiminin verildiği ortam klasik sınıflara benzemez ve farklı şekilde tasarlanmıştır. Dersin işlendiği sınıfın duvarlarında, öğrencilere Arapça konuşmak için gerekli olan fiil çekimleri, iyelik ekleri ve zamirlerin yazılı olduğu posterler, Arap ülkelerinin kültürünü yansıtan resimler ile tarihi ve turistik yerlerin fotoğrafları bulunur. Ayrıca sınıftaki masanın üzerinde çeşitli maskeler, şapkalar ve müzik aletleri bulunur. Arapça öğretmeni sınıfa girdikten sonra öğrencileri Arapça selamlar ve ders boyunca öğretmen ile öğrenciler arasında Arapça konuşulur ve ders Arapça işlenir. Bu bağlamda öğretmen öğrencilere Arapçayı daha verimli ve daha anlaşılır bir şekilde öğreneceklerini söyler. Arapça öğrenmek için aşırı çaba sarf etmelerine gerek kalmayacağını ve Arapçayı kolayca konuşabileceklerini söyler. Öğretmen öğrencilere bir tarafında kız isimleri diğer tarafında erkek isimleri bulunan bir posterden kendilerine bir isim seçmelerini söyler. İsim seçimi tamamlandıktan sonra öğretmen öğrencilere, okuyacakları Arapça dersleri boyunca seçtikleri isimleri kullanmalarını ve ayrıca seçtikleri yeni kimlikle ilgili hayali bir biyografi oluşturmalarını söyler. Örneğin; öğretmen öğrencilerden doktor, ressam, pilot, işçi ve şoför gibi sevdikleri meslekleri seçmelerini ister. Bu aşamadan sonra Arapça öğretmeni

sınıftaki öğrencileri seçtikleri isimlerle karşılar ve ardından seçtikleri mesleklerle ilgili sorular sormaya başlar. Öğrenciler önce öğretmenlerine evet ya da hayır şeklinde kısa cevaplar verirler.

Soru cevap aşamasından sonra öğretmen iki kişi arasında geçen kısa bir diyalogu anlatır ve öğretir. Daha sonra selamlaşma ve meslekler hakkında sorular sorulur. Bu açıklamadan sonra öğretmen öğrencilerden bu kısa diyalogu kendi aralarında birkaç kez tekrarlamalarını ister. Öğretmen öğrencilerin diyalogu iyi anlamalarını sağladıktan sonra öğrencilere bir sonraki aşamaya geçeceklerini söyler ve ardından öğrencilere çalışma metni verir. Çalışma metninde Arapça öğretmeni tarafından ana dile çevrilmiş uzun bir diyalog yer alır. Çalışma metni iki bölümden oluşmaktadır. Arapça metin birinci bölümde, Türkçe çevirisi ise, ikinci bölümde yer almaktadır. Metinde geçen bilinmeyen kelimeler ve dil bilgisi kuralları Türkçe olarak kalın harflerle detaylı bir şekilde yazılmıştır. Ayrıca çalışma metninde bölgenin bilinen klasik resimleri de yer almaktadır. Çalışma metninde resimlere yer verilmesinin amacı öğrencilerin görsel hafızalarına hitap etmek ve Arapça öğrenmelerine yardımcı olmaktır. Öğretmen metni sınıfa Arapça okur. Öğrenciler öğretmeni takip ederler. Daha sonra öğretmen öğrencilerden çalışma metnini sessizce ve keyifle okumalarını ister. Başka bir aşamada Arapça öğretmeni klasik müzik eşliğinde kısık sesle Arapça metni okumaya başlar. Öğretmen müziğin ritmine göre ses tonunu alçaltır ve yükseltir. Bu sırada öğrenciler ellerindeki Arapça metinden öğretmenlerini dikkatlice takip ederler. Öğretmen öğrencilerden müziğin ritmine uyarak her iki veya üç dakikada bir Arapça metni yüksek sesle tekrar etmelerini ister. Müzik eşliğinde yapılan tekrarın ardından bir mola verilir ve derse ara verilir. Öğrenciler moladan sonra sınıfa girdiklerinde öğretmen öğrencilere Arapça metni tekrar okuyacağını ancak sadece dinlemeleri gerektiğini söyler. Bu okumadan sonra ders sona erer ve öğretmen öğrencilerden yatmadan önce bir kez ve sabah uyandıklarında bir kez Arapça metni okuyup tekrar etmelerini ister. Haftanın ikinci dersinde öğretmen sınıfa girer, öğrencileri Arapça olarak selamlar, kendini yeni kimliğiyle sınıfa tanıtır ve ardından onlardan Arapça yazılmış çalışma metnini çıkarmalarını ister. Öğretmen bu dört öğrenciden seçtikleri karakterin diyalogunu Arapça metinden okumalarını ister. Dört öğrenci okumayı bitirdikten sonra sınıftaki bütün öğrenciler dörder kişilik gruplar halinde şapkalarını başlarına takar ve seçtikleri karakterin diyalogunu Arapça metinden okurlar. Bu bağlamda tüm sınıf derse aktif olarak katılır ve Arapça konuşturulur. Daha sonra öğretmen sınıfı dörder kişilik gruplara ayırır. Öğretmen ilk dört kişilik grubun Arapça metni öfkeyle, ikinci grubun neşeyle, üçüncü grubun hüznle ve dördüncü grubun da hızlıca okumasını ister. Bu okumalar sırasında öğretmen öğrencilere diyalogla ilgili Arapça sorular sorar ve ayrıca metindeki cümleleri Arapçadan Türkçeye çevirmelerini ve ellerinde Arapça metnin Türkçe çevirisi bulunan öğrencilerden bazı Türkçe cümleleri Arapçaya çevirmelerini ister. Öğretmen, Arapça metindeki bazı cümleleri okuduktan sonra sınıftaki öğrencilerin bunları tekrarlamaları gerektiğini belirtir. Bu bağlamda Arapça öğretmeni, öğrencilerin dikkatini canlı tutmaya ve klasik Arapça öğretiminin dışında bir yöntemle öğrencilerine eğlenceli bir şekilde Arapça öğretmeye çalışır.

Sonraki derste öğretmen, öğrencilerin daha önce seçtikleri isimleri ve meslekleri içeren bir Arapça şarkı öğretir. Öğretmen sınıfta şarkıyı Arapça söylemeye başlar ve öğrenciler şarkıyı öğretmenleriyle birlikte tekrar ederek hızlı bir şekilde Arapça şarkıya eşlik ederler. Öğretmen Arapça şarkıyı bitirdikten sonra öğrencilerden sınıfta bir halka oluşturmalarını ister. Daha sonra elindeki topu herhangi bir öğrenciye atar ve aynı anda öğrenciye Arapça olarak ismini sorar. Topu yakalayan öğrenci ismini Arapça olarak söyler ve ardından topu elindeki diğer öğrenciye atar ve

öğrenciye mesleğini Arapça olarak sorar. Atılan topu yakalayan öğrenci mesleğinin ne olduğunu Arapça olarak söyler ve ardından topu diğer öğrenciye atar. Oyun tüm öğrencilerin katılımıyla Arapça soru-cevap şeklinde sona erer. Son öğrencinin kendisine atılan topu ve sorulan soruyu Arapça olarak cevaplamasıyla ders sona erer. Öğretmen öğrencilerden evde yatmadan önce ve sabah uyandıktan sonra Arapça metni okuyup tekrar etmelerini ister. Haftanın üçüncü dersinde, öğretmen öğrencilerden çalıştıkları Arapça metinden örnek alarak Arapça ile ilgili bir diyalog anlatmalarını ve diyalogdaki karakteri sınıfta Arapça konuşarak canlandırmalarını ister. Her öğrencinin kendi diyalogunu ve seçtiği karakteri sınıfta Arapça konuşarak canlandırmasıyla ders sona erer (Bölükbaşı,2019: 732).

Arapçada orta seviyeye ulaşmış öğrencilerin bulunduğu sınıfın duvarlarında ileri Arapça dil bilgisi kurallarının yazılı olduğu posterler, Arap kültürünü yansıtan tarihi ve turistik yerlerin, ünlü Arap bilim adamlarının ve yazarlarının fotoğrafları bulunur. Öğretmen ünlü bir Arap yazarın yazdığı bir hikâyeyi okur ve aynı zamanda hikayedeki yeni Arapça kelimelerin eş anlamlılarını açıklar. Arapça hikâye bittikten sonra ikinci aşamada öğretmen hikâyenin bir bölümünü, öğrenciler de diğer bir bölümünü okur, son aşamada ise öğrenciler hikâyeyi tek tek sınıfta yüksek sesle okurlar. Arapça hikâye okunduktan sonra metindeki yeni kelimelerin anlamları, hangi köklerden türedikleri hakkında açıklamalar yapılır ve bunlar öğrenciler tarafından not edilir. Orta seviye Arapça bilen öğrencilerden bildikleri yeni Arapça kelimeleri derste kullanmaları istenir. Bu bağlamda öğrencilerden yeni kelimeleri kullanırken Arapça konuşarak sınıfta daha zor diyalogları açıklamaları istenir. Ayrıca daha zor Arapça ifadeleri ve zamanları kullanmaları söylenir. Her öğrenci Arapça konuşup diyalogu bildikleri yeni kelimeleri kullanarak sınıfta açıkladıktan sonra alıştırma sona erer. Daha sonra başlangıç seviyesi Arapça dersinde olduğu gibi öğretmen klasik müzik eşliğinde Arapçada yeni kelimelerin ve yeni yapıların liste halinde verildiği hikâyeyi okumaya devam eder. Orta seviye Arapça dersinde Arapça dersleri işlenirken, birinci seviye Arapça derslerinde olduğu gibi Arapça diyalog okuma, şarkı söyleme, hikâye tahlili, dil bilgisi çalışmaları, kelime telaffuz çalışmaları, tartışma ve yazma etkinlikleri düzenlenir (Bölükbaşı,2019: 734).

SONUÇ

Dil öğrenimine yönelik araştırmalar uzun yıllardır devam etmektedir. Zaman içinde çeşitli yaklaşım ve yöntemlerin kullanıldığı yabancı dil eğitiminde, günümüzde artık öğrenciyi merkeze alan yöntemlere daha fazla önem verilmektedir. Bu bağlamda, yabancı dil öğretiminde yer alan Telkin Yöntemi, öğrenci merkezli öğretim yöntemlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Telkin Yönteminin temel amacı, yabancı dil öğrenim sürecinde öğrencilerin düşüncelerini ifade edebilme ve kendilerini rahatça anlatabilmelerine yardımcı olmaktır. Yabancı bir dil öğrenirken öğrenciler, farkında olmadan dil becerilerinin gelişimini etkileyen bazı zorluklarla karşılaşabilirler. Bu zorluklar arasında olumsuz güdülenme, kaygı ve özgüven eksikliği yer almaktadır. Özellikle Arapçayı öğrenmek ve konuşmak isteyen öğrencilerin bu dili ilgiyle ve istekle yaklaşmaları önemlidir; aksi takdirde öğrenim sürecinde çeşitli aksaklıkların yaşanması kaçınılmaz olabilir. Bu tür olumsuz duygu ve düşünceleri en aza indirmek adına, öğrencilerin Arapçanın önemi ve gerekliliği hakkında araştırma yapmaları, dil öğrenme kapasitelerini belirleyerek kendi ihtiyaçlarına uygun bir çalışma programı hazırlamaları ve Arapça öğrenmeye yönelik motivasyonlarını artırmaları başarı için önemli bir adım olacaktır. Bu noktada Telkin

Yöntemi, klasik yöntemlerin dışına çıkarak öğrencilerin olumsuz duygu ve düşüncelerini azaltmayı hedefler. Aynı zamanda Arapça öğretimini eğlenceli ve keyifli bir hale getirmeyi amaçlayan yaratıcı bir yaklaşım sunar. Böylece bu yöntem, öğrencinin öğrenme sürecine daha olumlu bir bakış açısıyla yaklaşmasını sağlayarak dil edinimini daha verimli bir hale getirebilir. Telkin Yöntemi, dil eğitiminde uzun geçmişe sahip etkili bir pedagojik yaklaşım olarak dikkat çekmektedir. Özellikle Arapça öğretiminde, bu yöntemin sunmuş olduğu dinamik ve interaktif uygulamalar, dil öğrenme süreçlerini önemli ölçüde kolaylaştırmaktadır. Telkin Yöntemi, öğrencilere hem sözel hem de işitsel yollarla uyarıcı materyaller sunarak dil bilgisi kurallarını ve kelime dağarcığını hızlı bir biçimde zihinlerine yerleştirmeyi hedefler. Bu bağlamda, öğrenciler pasif bir öğrenme sürecinden ziyade aktif bir katılım sergileyerek dili daha etkin biçimde öğrenirler. Bu yöntemin temelinde tekrarlama ve karşılıklı iletişim yoluyla öğrenme süreçlerini pekiştirmek yer almaktadır. Telkin Yöntemi, öğrencilerin dil üzerindeki özgüvenlerini artırırken telaffuz, tonlama ve cümle yapısı gibi dilin temel unsurlarını edinmelerine de yardımcı olur. Arapça gibi farklı yapısal özelliklere ve zengin bir morfolojiye sahip bir dilin öğrenilmesinde Telkin Yöntemi, öğrencilerin başlangıç seviyesinden ileri düzeye kadar sağlam bir gelişim göstermelerine olanak tanımaktadır. Bununla birlikte Telkin Yöntemi, öğrencilerin motivasyon seviyelerini yükselterek, öğrenim süreçlerini eğlenceli hale getirmeye yardımcı olmayı hedeflemektedir.

Yazarlık Katkısı

Bu araştırma tek yazarlı olarak yürütülmüştür.

Etik Kurul Beyanı

Bu araştırma için etik kurul onayı gerekmemektedir.

KAYNAKÇA

- Abramovitz, M. (2001). *What's Your Emotional IQ? Current Health*. USA: Teacher's Edition.
- Bölükbaşı, M. (2019). Arapça Öğretiminde Telkin Yönteminin Önemi. *Journal of International Social Research*, 12 (65), 728-735.
- Brown, D.H. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching*. Longman
- Budak, S. (2005). *Psikoloji Sözlüğü*. Bilim ve Sanat Yayınları.
- Celce, M. (1991). *Teaching English As a Second or Foreign Language*. Heinle&Heinle Publishers: 3.
- Donough, Mc. S. (1981). *Psychology in Foreign Language Teaching*. Unwin Hyman London.
- Dupont, H. (1994). *Emotional Development Theory and Applications*. Wesport: Pragager.
- el-Hûlî, M. A. (2000). *Arapça Öğretim Metotları*. (Çev.: C. Akçay). Bizim Büro Yayın Dağıtım.
- Freeman & Larsen, L.D. (1986). *Techniques and Principles in Language Teaching*. England.
- Lozanov, G. (1978). *Suggestology and Outlines of Suggestopedy*. Philadelphia: Gordon & Breach.
- Maxwell, J.C. (1998). *Başarı Yolculuğu*. Sistem Yayıncılık.
- Ostrander, S. (1998). *Süper Öğrenme*. Altın Kitaplar Yayınevi.
- Rovenger, J. (2000). *Fostering Emotional Intelligence*. School Library Journal.
- Winn, D. D. (1988). Developing listening skills as a part of the curriculum. *The Reading Teacher*, 42(2), 144-146.